

DIGITAALISEN SISÄLLÖN TUKIMAKSUT ON SALLITTAVA

Lausunto koskien Rahankeräyslain uudistaminen-työryhmän mietintöä

Sisäministeriölle

=> kirjaamo@intermin.fi

CC lainsaadantoyksikko_poliisiosasto@intermin.fi

Diaarinumero: SMDno-2016-995

Olemme lukeneet Rahankeräyslain uudistaminen-työryhmän mietinnön, osallistuneet esitelytilaisuuden keskusteluun 14.2.2018 sekä perehtyneet käytyyn keskusteluun alkaen v. 2005 eduskuntakeskustelusta. Esitämme seuraavaa:

LAINVALMISTELUN LÄHTÖKOHTA

Lainvalmistelun eräänä poliittisena lähtökohtana on ollut säilyttää Suomessa rahankeräyksen yksinoikeus yleishyödyllisille järjestöille.

HAITTAVAIKUTUS DIGITAALISEN SISÄLLÖN LIKETOIMINNALLE

Edellisen lähtökohdan takia mietintö haluaa jatkossakin kieltää mm. vapaaehtoiset tukimaksut digitaalisille sisällöntuottajille. Tällaisia ovat esim. jonkun lehden vapaaehtoiset tukimaksut (vrt Guardian-lehti), vapaaehtoiset tilaukset ja juomar rahat digitaalisen kulttuurin tekijöille – musikoille, videon tekijöille, ääniohjelmien tekijöille (podcast). (Vrt Patreon-palvelu sekä WeChat ja App Storen järjestelmät.)

Digitaalinen kulttuuri voi Internetin kautta saavuttaa maailmanlaajuisen yleisön kulttuuriviennin parhaiden periaatteiden mukaisesti. Mutta katumuusikoiden tavoin on useimmilla digitaalisilla artisteilla tarve esiintyä ilmaiseksi näkyvyyden turvaamiseksi, ja sen jälkeen pyytää tyytyväisiltä katsojilta vapaaehtoista tukea.

Suomalainen yhteiskunta on kauan hiljaisesti hyväksynyt tämän juomar rahatavan katumuusikoiden - kuten myös ravintolahenkilökunnan - osalta. Digitaalinen kulttuuri on kuitenkin kykenemätön keräämään yleisöltään tukimaksuja näkymättömästi vaan joutuu pyytämään rahaa näkyvästi, ja tämä halutaan siis edelleen kieltää.

Suomalaiselta yhteiskunnalta halutaan siis kieltää muualla maailmassa suurta voimaa saavuttanut kulttuuriliiketoiminta. Ei edes vienti olisi Suomesta käsin mahdollista, koska esim. ruotsinkielinen tai englanninkielinen tarjonta voisi tavoittaa suomalaisenkin yleisön.

MIETINNÖN ARGUMENTIT DIGITAALISEN SISÄLLÖN RAHANKERÄYKSEN TORJUMISEKSI

Ongelma on kyllä tiedostettu mietinnössä (s.71). Argumentointi digitaalisen sisällön rahan-keräyksiä vastaan on kuitenkin asiaton: *"Tästä puolestaan aiheutuu merkittäviä riskejä, jos toiminta sallittaisiin eikä siihen kohdistettaisi minkäänlaista valvontaa. Muun muassa terrorismin ja muun laittoman toiminnan rahoitukseen syntyisi helposti toteutettavia mahdollisuuksia."*

Ei kai suomalainen lainvalmistelu voi väittää, että esim. Guardian-lehti olisi terrorismin asi-
alla.

Käsityksemme mukaan alv-rekisteri ja ennakkoperintärekisteri pysyvät normaaleina val-
vontamekanismeina toimimaan myös tässä asiassa.

TAUSTALLA OLEVA VÄÄRINKÄSITYS MARKKINOISTA

Määrätietoinen kieltämisen halu perustunee sellaiseen väärinkäsitykseen, että yleishyödylliset järjestöt ja digitaalinen kulttuuri kilpailisivat samoista kohderymistä ja rahoista. Näin ei tietenkään ole. Halu tukea jotakin artistia on toinen asia kuin antaa rahaa hyväntekeväisyy-
teen. Molemmat keräystavat mahtuvat vierekkäin.

RATKAISUEHDOTUS

Koska lainvalmistelu haluaa kuitenkin turvata yleishyödyllisten järjestöjen yksinoikeuden niiden markkinoilla sekä suojata yleisöä huijareita vastaan,ärkevin ratkaisu lienee se, jota moni maa on noudattanut jo kauan: ***rahankeräys vapautetaan, mutta yleishyödylliset keräykset voivat anoa ja saada viranomaisilta sertifikaatin tai tiettyyn numerosarjaan kuuluvan pankkitilin numeron.***

Kunnioitavasti

Pressdoor Oy

Marcus Riska
Toimitusjohtaja

marcus.riska@pressdoor.fi

+358 44 30 64996